

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Pessimus interpres rerum, metus

urn:nbn:de:bsz:31-101049

PESSIMVS INTERPRES RERVM, METVS.

Timiditas est corruptio iudicij, ajunt Philosophi. Meticulosos utique non res, sed de rebus rumores, etiam incerti, & rose (quod dicitur) umbra quandoque terret. sepe opinione amplius laboramus, quam re, ait Seneca, & quemadmodum aves inanis funde sonus territare solet, ita nos non ad actum excitamur tantum, sed ad strepitum. Infirmi animi est, antequam male opprimitur, queri; Propriumque est miserorum facile id credere quod minus volunt: utque corpora per nebulam, sic per metum res videntur majores, adeo ut multi, rem quam mentunt, ipsi-met anticipent:

... Multos in summa pericula misit Venturi timor ipse mali.

Reperti sunt qui dum in navi periclitarentur, non expectata navis submersione, in mare sepe precipites dederunt. Misserum est mori ne moriamur. optimè Sen. quid dementius quam angi futuris, nec tormento se reservare, sed accersere sibi miseras?

Vreesachticheyt bederft het oordeel: want soo haest als yemant den schrick in't lijf krijcht, een blase met de boonē (lomē seyt) ja de schaduwē van een roose, soude hem den broeck ront settien. D'inbeeldinghe (seyt Seneca) oniset ons gemeynlijcken meer, als de lase selfs: en gelijk het gesnor van een ledigē slinger het ghevogelte vervaert maeckt, en doet opvlieghen: so verschrikken wy ons niet alleenlyk van de slach, maer oock van't gedreun. En gelijk de gedachten der lichamen grooter tonnen in mistich weder, soo doen oock alle dingen door de vreesē: in voegen datter veel door vreesē van in gevaer te komen, dadelyk in het uiterste gevaer zijn vervallē. Men heeft men-schen gevondē, die, t'schepe in noot wesende, hun selven uyt vreesē van verdrencken, buyten boort hebben gheworpen, verdrenckende also, om niet te verdrencke, en stervende om niet te stervē. Vat isser geckelicker, seydt Sen. als met tockomende swa-richeden sich selven te quellen?

SENECA.

Adhibe rationum difficultatibus, possant & dura molliri, & angusta laxari, & gravia scissē ferentes minus premere.

PLVTARCH. IN MOR.

Terror absentium rerum ipsā novitate falso augetur, consuetudo autem & ratio efficit, ut ea, etiam qua horrenda sunt naturā, terrendi vim amittant.

I. CORINTH. 15. 34.
Doot waer is u prickel?

Het kint,aen wien een grijn in haest is voor-gecomen,
Wort vanden bleeckē anxt ten hoogsten ingenomen;
Maer die het seltsaem tuygh aen alle kanten siet,
Vint slechts een leeghe schors, en daerom schriet hy niet.
Wat schroomje voor de doot, ô rechte pimpel-meesen?
Tis maer een bite-bau dat niet en is te vreesen
Voor die haer wesen kent. Hoe leelick datse schijnt
Doorgront haer rechten aert, en alle quaet verdwijnt.

Mors larvæ similis, tremor hinc;
nihil inde maligni.

Id mors est homini, trepidis quod larva puellis;
Excitat ingentes frons utriusque metus.
Larva fugat pueros, frontem, non terga, videntes;
Ast alius risum posteriora movent.
Sensibus incurrit cum lurida mortis imago,
Hei mihi! quam multis spes animusque cadit.
At cui terga necis melior doctrina revelat,
Clamat, ades vita mors melioris iter.

Le fol s'enfuit, le sage s'en mocque.

Commec aux enfans, paroist le masque espouventable;
A l'homme ainsi la mort ressemble misereble,
Mais qui, de tous costés, ces monstres taste & voit,
En fin n'y trouve rien qu'espouvanter le doit.

TRE.